

[Lembourn.]

lig Steffens. Der sad en digterspire nede og hørte på, han hed Oehlsenschläger, og dagen efter gik han hjem og skrev et af de mest danske digte, der nogen sinde er skrevet.

Den anden guldalder, hvem var den inspireret af? Af en international jøde, nemlig Brandes, som holdt nogle forelæsninger om strømninger i europæisk litteratur, og det var først og fremmest den franske naturalisme. Hvad skete der? Han skabte en inspiration, som fødte J. P. Jacobsen, Drachmann og en lang række typisk danske skribenter lige frem til Johannes V. Jensen. Så kom ikke og sig, at vi ikke har en dansk litteratur, fordi den er inspireret udefra.

Ligeegyldigt hvilken kunstart man tager i Danmark, er den opstået efter en inspiration udefra. Vi har en enestående evne til at forvandle inspirationen til noget typisk dansk, og hvorfor i alverden skulle denne evne pludselig forsvinde?

Må jeg så til sidst sige, at jeg opfatter en dansk tilslutning til fællesmarkedet som en chance for dansk kunst. Tænk, hvis vi kan være medvirkende til, at der oprettes et europæisk oversættelsescenter, så de små sprogområder omsider kan få en chance for at blive oversat til hovedsprogene. Det er uhyre svært for danske skribenter at trænge ud i de lande, som repræsenterer de store sprog. Hvis vi kan være medvirkende til i dette samarbejde at give danske skribenter den chance, at de kan komme ud på hovedsprogene, så vil man opdage, at vi kan præstere en litteratur, som ikke er ringere end de andre landes, men vi har ikke haft den chance før. Tænk, hvis danske balletdansere og sangere kan få en chance for at komme ned til europæiske uddannelsescentre, hvor de kan få de bedste lærere, Europa kan stille på benene. Den chance har vi ikke i dag.

Tænk, hvis vi kan komme i den situation, at vi gennem co-produktioner i film kan få tilført dansk film kapital og talent udefra, så vi kan komme ud af den filmkrise, vi befinder os i. Jeg opfatter derfor en dansk tilslutning til fællesmarkedet som en enestående chance for, at vi kan blive bedre uddannet, at vi kan få en inspiration, som kan genoplive det, som vi har oplevet mange gange før; betragte det som en udfordring, ikke som en trussel, men som et tilbud.

Poul Dam: Jeg kan ikke lade være med at begynde med et par enkelte bemærkninger i anledning af den tale, hr. Lembourn lige har holdt.

Det mindede mig naturligvis om europæisk litteratur, nemlig om Cervantes. Ganske vist kommer Spanien ikke med i fællesmarkedet, i hvert fald ikke i denne omgang, men kampen mod vejrmøllerne kender vi jo. Det er blevet oversat til dansk for længe siden, har inspireret os og givet os et begreb, som tilsyneladende meget vel kan anvendes stadig væk. Jeg kunne godt lide at vide, hvilken ansvarlig debattør der egentlig har fremført de påstande om de kulturelle farer ved en eventuel tilslutning til fællesmarkedet, som hr. Lembourn argumenterede så ivrigt imod, at detaljerne i mange tilfælde blev forkerte. Hvem er det?

Jeg har deltaget i et par diskussionsmøder med den højtærede kulturminister og med andre, hvor vi snakkede om det kulturelle, og hvor vi var inderligt enige om, at Danmarks kulturelle vel er afhængigt af, at vi er åbne kulturelt over for omverdenen, og at dette vil vi være og skal vi være, enten vi er med i EF, eller vi ikke er med i EF.

Det er ikke i denne sal, at den snak om de kulturelle farer forekommer, og derfor var det måske heller ikke nødvendigt at have den her. Men kampen mod vejrmøllerne skal vi jo have, og den har vi jo så også fået på dette punkt.

I øvrigt har debatten hidtil været interessant på ét punkt, nemlig derigennem, at de, der er tilhængere af, at Danmark skal tilslutte sig fællesmarkedet, er ganske overordentlig svage i deres positive argumentation. Argumentationen drejer sig i alt væsentligt om, at modstanderne har uret. Ja men det er da egentlig en højst ejendommeligt situation, at de, der ønsker at forandre vores stilling, de, der ønsker, at Danmark skal indgå en ny traktatlig forpligtelse af vanskeligt overskuelig karakter, ikke har nogle positive argumenter for, at vi skal gøre det, men udelukkende fortæller, at de, der er imod det, ikke har tilstrækkeligt gode argumenter. Men det må vi jo af finde os med og så glæde os over, at befolkningen i stadig stigende grad synes at have opdaget det.

I øvrigt skulle mit tema her først og frem-